

rigt, at det er i orden, at man kigger på et landbrug, som har behov for udvikling, men det er så en anden side af det her.

Det, der står i traktaten om fattigdom og solidaritet, er nyt; set er i hvert fald klarere skrevet, end det har været før. Det fuldstændig afgørende er, at der, hvis vi får en fælles udenrigsminister, bliver mulighed for at koble det udenrigspolitiske med det ulandspolitiske og med det økonomiske. Det er der hårdt brug for.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg finder det i hvert fald meget kedeligt, at der i forfatningen er skrevet nogle meget pæne ord som solidaritet og fattigdomsbekæmpelse osv., som bliver refereret fra talerstolen, men midlerne til at nå de mål er landbrugsstøtteordninger, toldunioner, liberalisering, privatisering og militær oprustning.

Jeg undrer mig over, at man kan gå ind for alle de her meget fine ord, men at man fra Det Radikale Venstres side slet ikke tager stilling til, at den politik, der ligger i forfatningen, og de redskaber, der tildeles for at nå målene, langt fra kan løse de problemer, som verden står over for i dag i forhold til krig, sult og fattigdom.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, at det er bedre end det eksisterende, vil jeg sige som udgangspunkt. Derfor er vi tilhængere af traktaten. Jeg synes også, at det er godt, at der kommer fokus på landbruget og landbrugsstøtteordningerne, ved at Parlamentet inddrages. Jeg har ingen illusioner om, at det ændres umiddelbart, for jeg kender også den europæiske landbrugslobby.

Kl. 16.45

Der er selvfølgelig ikke midler nok, og der er ikke andet at sige, end at vi hører til dem, der vil kæmpe for, at der afsættes flere midler til bekæmpelse af fattigdom. Her er nogle muligheder i traktaten, som ikke har været der før, fordi man koordinerer den udenrigspolitiske indsats forstået i bred forstand.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu er Det Radikale Venstre jo et gammelt antimilitaristisk parti, og i den forstand vil jeg gerne

henlede opmærksomheden på artikel I-41, stk. 3, hvor der decideret står:

»Medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet.«

På almindeligt dansk er det jo det samme som at opruste, altså at bruge flere penge på militær eller på den ene eller anden måde styrke militæret. Bekymrer det ikke Det Radikale Venstre? Bekymrer det ikke samtidig Det Radikale Venstre, at EU-forfatningen er formuleret således, at EU her vil kunne handle uden om FN, uden mandat i FN, hvilket vil betyde yderligere en undergravning af FN-systemet? Synes Det Radikale Venstre ikke, at det er enormt bekymrende?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Der står altså også flere steder i traktaten, at det skal være i overensstemmelse med FN-grundlaget. Men jeg vil godt sige til hr. Rune Lund: Tak for spørgsmålet.

Jeg synes, at det er vigtigt, at vi deltager i det her samarbejde, men for mig er en forbedring af ting ikke ensbetydende med at hælde flere penge i det. Det er jeg udmærket godt klar over er Enhedslistens synspunkt, men det er altså ikke vores synspunkt. Man kan godt forbedre noget uden at hælde flere penge i det.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at der i forfatningen står, at EU-hæren skal handle i overensstemmelse med principperne i FN.

Der står nemlig lige præcis ikke, at EU-hæren kun kan handle på baggrund af mandat givet i FN. Og det er jo ikke, fordi de mennesker, som har skrevet det her, ikke ved, hvad det handler om. Det er, fordi man helt bevidst har formuleret sig ud af, at der skal ligge et FN-mandat, før EU-hæren kan gå i aktion. Det er jo dermed en helt undergravende ting, som vi har her i EU-forfatningen. Det er samtidig yderligere en undergravning, når der står, at medlemsstaterne forpligter sig til at forbedre deres militære kapacitet, altså den militære kapacitet, som vil være med til at undergrave FN.

Jeg vil gerne stille spørgsmålet igen: Synes ordføreren ikke, at det er meget problematisk, at FN på denne måde bliver undergravet i EU-forfatningen?